

توبہ کرن وارن جا واقعات

ہفتیوار سنتن پری اجتماع م تین وارو
سنتن پریو بیان.

توبہ کرڻ وارن جا واقعا

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

توبہ کرڻ وارن جا واقعا

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتِ الْاِعْتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

سرڪارِ مدينه منوره سردارِ مڪرمه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان دلنشين آهي: فرض حج ڪريو، بيشڪ ان جو اجر ويهه (20) غزوات ۾ شرڪت ڪرڻ کان وڌيڪ آهي ۽ مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهڻ ان جي برابر آهي. (فردوس الاخبار، ج 2 ص 207 حديث 2484)

بچين بے ڪار باتون سے پڙهين اے ڪاش ڪثرت سے

ترے محبوب پر هر دم دُرودِ پاک ہم مولیٰ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڪُل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❀ تڪ لڳائي

ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا ڀڃي

ويهندس ❀ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪشاده

ڪندس ❀ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان

بچندس ❀ صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! اذْكُرُ اللهُ تُوْبُوا اِلَيَّ اللهُ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا

لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس

❀ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل

ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سيپاري 14 سورة النحل

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً²** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علائقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

هڪ نوجوان جي توبه

دعوتِ اسلامي جي اشاعتِي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 649 صفحات تي مشتمل ڪتاب ”ڏاکڻين اور نصيحتين“ جي صفحي 363 تي آهي: هڪ ڏينهن حَضْرَتِ سَيِّدُنَا مَصُورِ بْنِ عَمَّارٍ (عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْعَفْوَ) ماڻهن کي وعظ ۽ نصيحت ڪرڻ جي لاءِ مَبْرَ تي تشريف فرما ٿيا ۽ انهن کي عذابِ الهي کان بچائڻ ۽ گناهن تي ڏڙڪا ڏيڻ لڳا. قريب هيو جو ماڻهو بي چيني جي

2... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذڪر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

شدت سان تڙپي ڪري مري وڃن ها. ان محفل ۾ هڪ گنهگار نوجوان به موجود هو. جيڪو پنهنجي گناهن جي ڪري قبر ۾ لهڻ جي متعلق ڪافي پريشان هو. جڏهن هو حضرت سَيِّدُنَا مَصُور بن عَمَّار عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَفَّارِ جي اجتماع مان واپس ٿيو ته ايئن لڳو ته جڻ بيان هُن نوجوان جي دل تي تمام گهڻو اثر انداز ٿي چڪو هجي. اهو نوجوان پنهنجي گناهن تي شرمندہ ٿيندي پنهنجي امڙ جي خدمت ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين: ”اي منهنجي پياري امڙ! توهان چاهيو ٿي ته آئون شيطاني ڪم ۽ خدائي رحمن عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي ڇڏي ڏيان، بس! اڄ کان مان انهن کي ڇڏيان ٿو.“ ۽ اُن نوجوان پنهنجي امڙ کي اهو به ٻڌايو ته آئون حضرت سَيِّدُنَا مَصُور بن عَمَّار عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَفَّارِ جي اجتماع پاڪ ۾ حاضر ٿيس ۽ پنهنجي گناهن تي تمام گهڻو شرمندہ ٿيس. سندس ماءُ چيو: اي منهنجا پُٽ! سڀئي خوبيون الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ آهن، جنهن توکي تمام سٺي انداز سان پنهنجي بارگاہ جي طرف ڦيريو ۽ گناهن جي بيماري کان شفاءُ عطا فرمائي ۽ مونکي پڪي اميد آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ منهنجو توتي روئڻ جي سبب توتي ضرور رحم فرمائيندو ۽ توکي قبول فرمائي ڪري تنهنجي مٿان احسان فرمائيندو، پوءِ سندس والده پڇيو: اي پُٽ! نصيحت ڀريو بيان ٻڌڻ وقت تنهنجو ڪهڙو حال هو؟ ته هُن نوجوان جواب ۾ ڪجهه اشعار پڙهيا، جنهن جو مفهوم هي آهي: ”مون توبه جي لاءِ پنهنجي جهولي ڦيرائي ڇڏي آهي ۽ پنهنجو پاڻ کي تنبيهه ڪندي اطاعت گذار ۽ فرمانبردار ٿي ويو آهيان. جڏهن بيان ڪرڻ واري منهنجي دل کي رب تعاليٰ جي اطاعت جي طرف گهرايو ته منهنجي دل جا تمام تالا کلي ويا. اي منهنجي امڙ! ڇا منهنجو مالڪ و مولِي عَزَّوَجَلَّ منهنجي گناهن پري زندگي جي باوجود مونکي

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

قبول فرمائيندو. هاءِ افسوس! جيڪڏهن منهنجو مالڪ مونکي ناڪام ۽ خالي واپس موٽائي ڇڏيو يا پنهنجي بارگاه ۾ حاضر ٿيڻ کان روڪي ڇڏيو ته آئون تباھ ٿي ويندس. پوءِ هُو نوجوان ڏينهن جو روزو رکندو ۽ رات جو قيام ڪندو هو. ايستائين جو اُن جو جسم ڪمزور ٿي ويو، گوشت ڇڻي ويو، هڏيون خشڪ ٿي ويو ۽ رنگ پيلو ٿي ويو. هڪ ڏينهن اُن نوجوان جي والده محترم انهن لاءِ پيالي ۾ سَٽو کڻي آئي ۽ اصرار ڪندي چيو: ”آئون توکي الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم ڏئي چوان ٿي ته هي پيءُ ونو، تنهنجو جسم گهڻي سختي برداشت ڪري چڪو آهي.“ جئين ته نوجوان پنهنجي امڙ جي ڳالهه مڃندي اُن پيالي کي هٿ ۾ کنيو ته بي چيني ۽ پريشاني وڃان روئڻ لڳو ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي ان فرمانِ عاليشان کي ياد ڪرڻ لڳو:

ترجمو ڪنز الايمان: سخت مُشڪل سان
ڍڪ ڍڪ ڪري ان کي پيئندو. ۽ نڙيءَ
لان هيٺ لهڻ جي اميد ڪانه هونديس.

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ

(پ 13، ابراهيم: 17)

پوءِ هُن نوجوان زور زور سان روئڻ شروع ڪري ڏنو ۽ زمين تي ڪري پيو. ڏسندي ئي ڏسندي هُن نوجوان جو روح قفسِ عنصري مان پرواز ڪري ويو. (حڪايتون ۽ نصيحتون، ص 363)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان، ڏينهن رات گناهن ۾ مشغول رهڻ وارو نوجوان هڪ اجتماع ۾ حاضر ٿيو ۽ اُن ۾ ٿيڻ واري رقت انگيز بيان کي جڏهن ٻڌائين، ته اُن جي دل ۾ اهڙو ته مڏني انقلاب برپا ٿي ويو جو سڄي سڄي رات الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ ۽ ڏينهن ۾ روزو رکڻ ۽ سڄي توبه ڪرڻ کان پوءِ به خوفِ خدا جي ڪري هر وقت پنهنجي ماضي ۾

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

ڪيل گناهن تي شرمندہ رهندو هو. انهيءَ حالت ۾ اهو نوجوان دنيا کان رخصت ٿي ويو. ان حڪايت ۾ اسان کي اهو درس مليو ته نيڪ اجتماعن ۾ شرڪت ڪرڻ وڏي سعادت جي ڳالهه آهي جو ان جي برڪت سان جتي اجر ۽ ثواب جو خزانو هٿ ايندو آهي، اُتي ڪيترن ئي ماڻهن کي توبه جي توفيق به نصيب ٿيندي آهي. اسان کي به دعوتِ اسلامي جي سُنتن پريي اجتماع ۽ هر هفتي ٿيڻ واري مدني مُذڪري ۾ اجتماعي طور تي ضرور شرڪت ڪرڻ گهرجي جو **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** هي مُبارڪ اجتماعات، تلاوتِ قرآن، نعتِ رَحْمَتِ عالميان، سنتن پريو بيان، رَقَتِ انگيز دُعا ۽ صلاة و سلام ۽ اميرِ اهلِسُنّت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي طرفان ملندڙ علم ۽ حڪمت سان مالامال مدني گُلن جي رنگين مدني گُلستن سان سينگاريل هوندا آهن. انهن اجتماعن ۾ شرڪت ڪرڻ جي برڪت سان نه صرف علمِ دين حاصل ڪرڻ جا موقعا هٿ ايندا آهن بلڪ حقوقِ الله جي پابندي سان گڏوگڏ گناهن کان توبه ڪري نيڪيون ڪرڻ ۽ سُنتن تي عمل ڪرڻ جو ذهن بڻجي ٿو.

تو گناھون ڪو ڪر معاف الله ميري مقبول معذرت فرما
مصطفىٰ کا وسيله توبه پر تو عنائيت مداومت فرما

(وسائلِ بخشش، ص ۷۵)

صَلُّوا عَلَيَّ اَلْحَبِيبِ! **صَلِّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

بار بار توبه ڪريو!

منا منا اسلامي پائرو! الله **عَزَّوَجَلَّ** جون رحمتون بي حد ۽ بي حساب آهن، رب تعاليٰ پنهنجي بانهن جون خطائون معاف فرمائي ڇڏيندو آهي.

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

انهيءَ لاءِ ٻانهن کي به پنهنجي توبه تي قائم رهڻ گهرجي. ياد رکو! توبه جا ٽي (3) شرط آهن، جيڪڏهن ٽن شرطن تي عمل ڪيو وڃي تڏهن ئي توبه مڃي ويندي. اُهي ٽي (3) شرط هي آهن:

توبه جا رڪن

(1) ماضي تي ندامت (يعني جيڪي گناه ڪيا اُن تي شرمساري) (2) گناه کي ڇڏي ڏيڻ (3) هي عزم (پڪو ارادو) ڪرڻ جو آينده گناه نه ڪندس. (منح الروض الازهر، تعريف التوبة ومراتبها وامثلة عليها، ص 436) اعليٰ حضرت، امام اهل سنت امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا ته سچي توبه جي هيءَ معنيٰ آهي ته گناهن تي انهيءَ لاءِ جو اُن جي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي هئي، شرمسار ۽ پريشان ٿي فوراً ڇڏي ڏي ۽ آينده ڪڏهن به اُن گناه جي ويجهو نه وڃڻ جو سچي دل سان پورو عزم ڪري اُن جي تلافي لاءِ جيڪو ڪجهه سندس وس ۾ هجي اهو ڪري. (فتاويٰ رضويه 21/21) اسان کي به توبه جي انسان هجڻ ذاتي شرطن کي سامهون رکندي هميشه توبه ڪرڻ گهرجي، جيڪڏهن پوءِ به بتقاضي بشريت ڪو گناه ٿي وڃي ته فوراً رَبِّ تَعَالٰي جي بارگاه ۾ تمام گهڻي عاجزي ۽ انڪساري سان گناهن تي شرمسار ٿيندي توبه ڪريو، جيڪڏهن ٻيهر به گناه ٿي وڃي ته وري توبه ڪريو ۽ جي وري به ڪا خطا ٿي وڃي ته وري توبه ڪريو ۽ هر وقت الله عَزَّوَجَلَّ جو خوف رکو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ گناهن کان بچڻ جو ذهن بڻجي ويندو.**

تنهنجو خوفِ خدا، تنهنجي شفاعت ڪندو

حضرت سيدنا ربيع بن عثمان تيمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي فرمائن ٿا: ”هڪ شخص تمام گهڻو گنهگار هو، اُن جا ڏينهن رات الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي ۾ گذرندا هئا.

اهو گناهن ۾ ٻڌل هو، پوءِ الله ﷻ اُن سان ڀلائي جو ارادو فرمايو ۽ اُن جي دل ۾ احساس پيدا فرمايو ته پنهنجي پاڻ تي غور ڪر، تون ڪهڙي رستي تي هلي رهيو آهين؟ الله ﷻ جڏهن پنهنجي ٻانهي سان ڀلائي جو ارادو فرمائيندو آهي ته اُن کي احساس ۽ گناهن تي شرمندگي جي توفيق عطا فرمائيندو آهي، اُن گنهگار شخص تي به پاڪ پروردگار ﷻ ڪرم فرمايو ۽ اُن شخص کي پنهنجي گناهن تي شرمندگي ٿي، غفلت جا پرڌا اکين تان ڪڍي ويا، سوچڻ لڳو ته گهڻا گناهه ٿي ويا، هاڻي پاڪ پروردگار ﷻ جي بارگاه ۾ توبه ڪرڻ گهرجي. پوءِ اُن پنهنجي گهرواريءَ کي چيو: ”آئون پنهنجي ڪيل گناهن تي شرمندھ آهيان ۽ پنهنجي پاڪ پروردگار ﷻ جي بارگاه ۾ توبه ڪريان ٿو، اهو رحيم ۽ ڪريم پروردگار ﷻ منهنجي گناهن کي ضرور معاف فرمائيندو. هاڻي آئون ڪنهن اهڙي هستي جي تلاش ۾ وڃي رهيو آهيان جيڪو الله ﷻ جي بارگاه ۾ منهنجي سفارش ڪري.“ ايترو چوڻ کان پوءِ اهو شخص ويران جهنگ ۾ نڪري ويو. جڏهن هڪ ويران جڳهه تي پهتو ته زور زور سان چوڻ لڳو: ”اي زمين! تون الله ﷻ جي بارگاه ۾ منهنجي سفارش ڪرڻ واري ٿي وڃ، اي آسمان! تون الله ﷻ جي بارگاه ۾ منهنجو شفيع ٿي، اي الله ﷻ جا معصوم فرشتو! توهان ئي منهنجي سفارش ڪريو.“ اهو شرمسار شخص زارو قطار روئڻ لڳو ۽ اهڙي طرح پنهنجون صداون بلند ڪندو رهيو. هر هڪ شيءِ کي چونڊو هو ته تون منهنجي سفارش ڪر، آئون هاڻي پنهنجي گناهن تي شرمسار آهيان ۽ سچي دل سان توبه ڪريان ٿو. اهو شخص مسلسل اهڙي طرح چونڊو رهيو، آخرڪار اهو روئي روئي زمين تي منهن ڀري پيو. اُن جي هن طرح آه واري ۽ گناهن تي شرمسار هئڻ جو انداز مقبول ٿيو ۽ اُن شخص ڏانهن هڪ فرشتو موڪليو ويو، جنهن هن شخص کي زمين تان لاتو ۽ اُن جي مٿي تان مٽي

وغيره صاف ڪئي ۽ چيو: ”اي الله عَزَّوَجَلَّ جا ٻانهو! تنهنجي لاءِ خوشخبري آهي ته تنهنجي توبه الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ قبول ٿي وئي آهي.“ ان تي اهو شخص تمام خوش ٿيو ۽ چوڻ لڳو: ”الله عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي، الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ منهنجي سفارش ڪير ڪندو؟ اتي منهنجو شفيق ڪير ٿيندو؟“ فرستي جواب ڏنو: ”تنهنجو الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄڻ، هي هڪ اهڙو عمل آهي جيڪو خود تنهنجي سفارش ڪندو ۽ تنهنجو هي عمل بارگاهِ خداوندي ۾ تنهنجو شفيق ٿيندو.“ (عيون الحڪايات، ص: ۱۷۴)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! لڪ مبارڪ اُن خوش نصيب نوجوان کي جو جڏهن اُن تي گناهن جي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ شرمسار ٿيڻ جو خوف غالب آيو. ته هُن نوجوان پنهنجي گناهن کان سڄي توبه ڪري ورتي ۽ قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ پنهنجي سفارش ڪرڻ واري جي تلاش ۾ نڪتو ته الله عَزَّوَجَلَّ هڪ فرستي جي ذريعي هُن نوجوان جي توبه قبول ٿيڻ جي خوشخبري ٻڌائي. يقيناً جن خوشنصيبن کي حقيقي الله عَزَّوَجَلَّ جو خوف نصيب ٿي وڃي، اُهي اڪيلائي ۾ هجن يا هُجوم ۾، هر حال ۾ الله عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄندا آهن ۽ گناهن کان پاسو ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهن. منا منا اسلامي پائرو! بيشڪ خوفِ خدا اسان کي آخرت ۾ نجات ڏيڻ لاءِ وڏي اهميت رکي ٿو. ڇو ته عبادتن جي ڪرڻ ۽ منع ڪيل شين کان پاسو ڪرڻ جو اهم ذريعو خوفِ خدا آهي. نبيِ اڪرم، نُورِ مجسم ﷺ جن فرمايو:

رَأْسُ الْحِكْمَةِ مَخَافَةُ اللَّهِ ”يعني حڪمت جو سرچشمو الله عَزَّوَجَلَّ جو خوف آهي.“

(شعب الايمان، باب في الخوف من الله تعالى، ۴۷۱/۸، حديث: ۷۴۴)

انهيءَ ڪري دنياوي رونقن ۽ مُسرتن ۾ گم ٿي آخرت جي حساب جي معاملي ۾ غفلت جو شڪار ٿي وڃڻ، يقيناً بي وقوفي آهي. اسانجي نجات

انهيءَ ۾ آهي ته اسان رَبِّ كائِنَاتِ عَزَّوَجَلَّ ۽ پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي احڪامن تي عمل ڪندي نيڪين جو ذخيرو جمع ڪريون ۽ گناهن کان پرهيز ڪريون. اِنَ عَظِيمِ مَقْصِدٍ ۾ ڪاميابي جي لاءِ هڪ مسلمان جي دل ۾ خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ جو هئڻ بي حد ضروري آهي. جيئن ته اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سڀياري 4 سورة آل عمران آيت نمبر 175 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ مون کان ڊڄو
جيڪڏهن ايمان وارا آهيو.

وَحَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

(پ 4، آل عمران: 175)

صَدْرُ الْأَفَاضِلِ، حضرت مولانا سيد محمد نعيمُ الدِّينِ مُراد آبادي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي
اِن آيتِ ڪريمه جي تحت ارشاد فرمائن ٿا: ڇو جو ايمان جو تقاضو ئي اهو آهي ته بانهي ڪي خدا جو ئي خوف هجي. حضرت سيّدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رحمتِ ڪونين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو. ”الله عَزَّوَجَلَّ فرمائيندو ته اُن ڪي باه مان ڪيو جنهن مون ڪي ڪڏهن ياد ڪيو هجي يا ڪنهن جاءِ تي منهنجو خوف ڪيو هجي.“ (شعب الایمان، باب في الخوف من الله تعالى، 469/1، حديث: 740)
محبوبِ رَحْمَنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نشان آهي: ”جيڪو شخص اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان ڊڄندو آهي، هر شيءِ اُن کان ڊڄندي آهي ۽ جيڪو اللهُ عَزَّوَجَلَّ کان سواءِ ڪنهن کان ڊڄندو آهي ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ هُن ڪي هر شيءِ کان خوف زده ڪندو آهي.

(شعب الایمان، باب في الخوف من الله تعالى، 541/1، حديث: 974)

منا منا اسلامي پائرو! خوفِ خدا مان مراد هي آهي ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي حُفِيهِ تدبير، اُن جي بي نيازي، اُن جي ناراضگي، اُن جي گرفت (پڪڙ)، اُن جي طرف کان ڏنل عذاب، اُن جي غُضَبِ ۽ اُن جي نتيجي ۾ ايمان جي

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

بربادي وغيره کان خوف زده رهڻ جو نالو ”خوفِ خدا“ آهي. خوفِ خدا جي متعلق تفصيلي معلومات يعني خوفِ خدا ڇا آهي؟ خوف جو ادنيٰ اعليٰ ۽ درميانو درجو، خوفِ خدا جو نتيجو، خوفِ خدا جون برڪتون، خوفِ خدا جي سبب روئڻ جي فضيلت، خوفِ خدا کي حاصل ڪرڻ جا طريقا، انبياء ۽ سيدالانبياء صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ ملائڪن، صحابين ۽ ولين جو خوفِ خدا ۽ خوف پيدا ڪرڻ وارين ڪجهه آيتن وغيره جو علم حاصل ڪرڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي مطبوعه ڪتاب ”احياءُ العلوم جلد 4“ جو مطالعو ڪريو. ياد رهي! ته صرف قبر، حشر، حساب ۽ ميزان وغيره جون حالتون ٻڌي ڪجهه آهون ڀرڻ... يا... پنهنجي مٿي کي هيڏانهن هوڏانهن گهمائڻ... يا... پڇتائڻ... يا... ڪجهه لڙڪ وڙڪ ڇڏڻ ڪافي ناهي بلڪه اُن سان گڏوگڏ خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ جي عملي تقاضن کي پورو ڪندي گناهن کان پاسو ڪرڻ ۽ اطاعتِ الهي ۾ مشغول ٿي وڃڻ، آخرت ۾ نجات جي لاءِ بي حد ضروري آهي ۽ جيڪي ماڻهو خوفِ خدا جي ڪري گناهه ڪرڻ کان پاسو ڪندا آهن، الله عَزَّوَجَلَّ انهن جي گناهن کي معاف فرمائي پنهنجو محبوب ۽ مُقَرَّب بڻائي ڇڏيندو آهي.

عبداللہ بن مبارڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي توبه

حضرت عبداللہ بن مبارڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ عام نوجوان هئا، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي هڪ ڪنيز (خدمت ڪرڻ واري خادم) سان عشق ٿي ويو ۽ معاملو ڪافي اڳتي نڪري ويو هو. سخت سردين جي موسم ۾ هڪ ڀيري ديدار جي انتظار ۾ اُن ڪنيز جي گهر جي ٻاهر سڄي رات بيٺا رهيا ايتري تائين جو صبح ٿي ويو. رات بيڪار گذرڻ تي دل ۾ شرمندگي جي ڪيفيت پيدا ٿي ۽ ان ڳالهه جو شدت سان احساس ٿيو ته اُن ڪنيز (خادم) جي پويان

سڄي رات برباد ڪري ڇڏي پر ڪجهه هت نه آيو، ڪاش! هي رات عبادت ۾ گذاريان ها. ان ئي سوچ ۾ دل جي دنيا بدلجي وئي پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دل ۾ مدني انقلاب برپا ٿي ويو. حضرت عبدالله بن مبارڪ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن سڄي توبه ڪئي، ڪنيز جي مَحَبَّت مان جان ڇڏايائون، پنهنجي پروردگار عَزَّوَجَلَّ سان دل لڳايائون ۽ ٿوري ئي عرصي ۾ ولايت جي اعليٰ منزل ماڻي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ حضرت عبدالله بن مبارڪ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شان ايتري قدر وڌائي جو هڪ پيري سندن والده ماجده رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اسندن ڳولها ۾ نڪتيون ته هڪ باغ ۾ گلاب جي ٻوٽي جي ويجهو سندن رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ان طرح سمهندي ڏٺائون جو هڪ نانگ وات ۾ ٽرگس جي تاري کڻي سندن جي جسم مبارڪ تان مڪيون اڏائي رهيو آهي الله عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب مغفرت ٿئي. أَمِينُ بِحَاةِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

(پردي جي باري ۾ سوال جواب صفحو 263)

عشق مجازي جون تباه ڪاريون

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان! عشق مجازي جي باه ۾ سرڻ واري هڪ نوجوان تي الله عَزَّوَجَلَّ جو ڪهڙو ڪرم ٿيو جو اُن خالص توبه ڪئي ۽ عشق حقيقي حاصل ڪري ورتو. عشق مجازي جو اهڙو عجيب و غريب معاملو آهي جو عموماً جيڪو هڪ پيرو ان جي گهيري ۾ اچي ويو، اُن جو نڪرڻ مشڪل هوندو آهي. اڄڪلهه (اسان جي معاشري ۾ به) عشق مجازي جي هوا ڦيلجڻ شروع ٿي وئي آهي، ان جو سڀ کان وڏو سبب اڪثر مسلمانن ۾ اسلامي معلومات جي گهٽتائي ۽ ديني ماحول کان پري رهڻ آهي، اهو ئي سبب آهي جو هر طرف گناهن جو سيلاب اچي ويو آهي! تي-

وي، موبائل ۽ انٽرنيٽ وغيره تي عشقي فلمن ۽ فسقي ڊرامن کي ڏسي يا عشق بازين جي مبالغن پري اخباري خبرن، ناولن ۽ بازاری ماهنامن، ڊائجيسٽن ۾ فرضي عشقيه ڪهاڻيون پڙهي يا ڪاليجن، يونيورسٽين جي مَحَلُوط (جتي چوڪرا ۽ چوڪريون گڏ هجن اهڙين) ڪلاسن ۾ ويهي نا محرم رشتيدارن جو پاڻ ۾ ملڻ ۽ بي تڪلف ٿيڻ واري بي حياتي واري اڪثر نوجوانن کي ڪنهن سان عشق ٿي ويندو آهي. پهرين هڪ طرف کان ٿيندو آهي پوءِ جڏهن پهريون شخص ٻي شخص کي آگاه ڪري ڇڏيندو آهي ته ڪڏهن ڪڏهن ٻنهي طرفن کان ٿي ويندو آهي ۽ پوءِ عموماً گناه ۽ نافرمانن جو طوفان اچي ويندو آهي. فون تي دل پري بي حياتي واريون ڳالهيون بلڪ بي حجاب ملاقات جا سلسلا ٿيندا آهن، حُطَن ۽ تُحَفَن جي ڏي وٺ ٿيندي آهي، شادي جا خفيه قول ۽ قرار ٿيندا آهن جيڪڏهن گهر وارا رڪاوٽ بڻجن ته اڪثر ڪري ٻئي فرار ٿي ويندا آهن، بعد ۾ اخبارن ۾ انهن جا اشتهار ڇپجندا آهن، خاندان جي عزت وچ بازار نيلا ٿيندي آهي. ڪڏهن ”ڪورٽ ميرج“ جي ترڪيب ٺهندي آهي يا ڀڄندي ناهن نهندا ته خودڪشي جي راه ورتي ويندي آهي جنهن جون خبرون اڪثر اخبارن ۾ ڇپجنديون رهنديون آهن. (نيڪي جي دعوت، صفحو 40)

مَحَبَّتِ غَيْرِ كِي دِل سَے نڪالو يَارِ مَوْلَا اللّٰهُ مجھے اپنا ہی دیوانہ بنا لو يَارِ مَوْلَا اللّٰهُ

منا منا اسلامي پائرو! عشق مجازي کان نجات جو بهترين ذريعو ”سُنَّتِ نِكَاح“ جي ادائينگي آهي. اچو ته! حصولِ ثواب لاءِ نڪاح جي فضيلت تي ڪجهه فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بتون ٿا.

نڪاح جي فضيلت تي مشتمل (5) فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

(1) جيڪو منهنجي طريقي کي محبوب رکي، اهو منهنجي سُنَّت تي هلي ۽ منهنجي سُنَّت مان نڪاح (به) آهي. (شُعْبُ الْإِيمَان ج ۴ ص ۳۸۱ حديث ۵۴۷۸) (2) عورت سان نڪاح چار ڳالهين جي ڪري ڪيو ويندو آهي (يعني نڪاح ۾ ان جو لحاظ رکيو ويندو آهي) (1) مال ۽ (2) حسب ۽ (3) حسن ۽ جمال (4) دين، ته دين واري کي ترجيح ڏي. (بخاري ج ۳ ص ۳۲۹ حديث ۵۰۹۰) (3) جڏهن توهان مان ڪو نڪاح ڪندو آهي ته شيطان چونڊو آهي: هاءِ! افسوس! ابن آدم مون کان تيون حصو دين بچائي ويو. (الْفِرْدَوْسُ بِمَا ثَوَّرَ الْخُطَابَ ج ۱ ص ۳۰۹ حديث ۱۲۲۲) (4) جيڪو ايترو مال رکندو هجي جو نڪاح ڪري سگهي، پوءِ به نڪاح نه ڪري، ته اهو اسان مان نه آهي. (مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ، ج ۳ ص ۲۷۰) (5) اي نوجوانو! توهان مان جيڪو نڪاح جي استطاعت رکندو هجي، اهو نڪاح ڪري جو اهو اجنبي عورت جي طرف نظر ڪرڻ کان روڪڻ وارو آهي ۽ شرمگاه جي حفاظت ڪرڻ وارو آهي ۽ جنهن ۾ نڪاح جي استطاعت ناهي اهو روزا رکي ڇو ته روزو قاطع شهوت (يعني شهوت کي توڙڻ وارو) آهي.

(بخاري، ڪتاب النڪاح، باب من لمر يستطع الباءة فليصم، ج ۳، ص ۴۲۲، حديث: ۵۰۶۶)

میں نیچی نگاہیں رکھوں کاش اکثر عطا کر دے شرم و حیا یا الہی
ہو اخلاق اچھا ہو کردار سسترا مجھے متقی تو بنا یا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

ستار وڃائڻ واريءَ جي توبه

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا صَالِحِ مُرِّي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته ستار (باجي جي قِسم) وڃائڻ واري هڪ چوڪريءَ ڪنهن قرآن پاڪ جي قاريءَ جي پيسان گذري جيڪو هيءَ آيتِ مبارڪ تلاوت ڪري رهيو هو.

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ بيشڪ جهنم گهيرو ڪندڙ آهي ڪافرن کي.

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكُفْرَيْنِ ﴿٤٩﴾

(پ 10، التوبة: 49)

آيت مبارڪ ٻڌندي ئي چوڪريءَ ستار اڇلايو، هڪ زور دار رڙ ڪئي ۽ بي هوش ٿي زمين تي ڪري پئي، جڏهن هوش آيس ته ستار توري عبادت ۽ رياضت ۾ اهڙي مشغول ٿي وئي جو عابده ۽ زاهد مشهور ٿي وئي. حَضْرَتِ سَيِّدُنَا صَالِحِ مُرِّي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا هڪ ڏينهن مون ان کي چيو ته ”پنهنجو پاڻ تي نرمي ڪر“ اهو ٻڌي روئيندي چيائين: ”ڪاش! مون کي معلوم ٿي وڃي ته جهنمي پنهنجي قبرن مان ڪيئن نڪرندا؟ ڀل صراط ڪيئن پار ڪندا؟ قيامت جي هولناڪين مان ڪهڙي طرح نجات حاصل ڪندا؟ تهڪندر پاڻي جا ڍڪ ڪيئن پيئندا؟ ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي غضب کي ڪيئن برداشت ڪندا؟ ايترو چوندي وري بي هوش ٿي زمين تي ڪري پئي. جڏهن هوش آيو ته بارگاهِ خداوندي ۾ ايئن عرض ڪرڻ لڳي: ”يا الله عَزَّوَجَلَّ! مون جواني ۾ تنهنجي نافرمانِي ڪئي ۽ هاڻي ڪمزور حالت ۾ تنهنجي اطاعت ڪري رهي آهيان، ڇا تون منهنجي اطاعت قبول فرمائيندي؟“ پوءِ هُن چوڪريءَ درد پريل ڍل سان ٿڌي آه ڪندي چيو: ”قيامت جي ڏينهن ڪيترن ئي ماڻهن جا عيب ظاهر ڪيا ويندا.“ پوءِ اُن هڪ رڙ ڪئي ۽ اهڙي

درد پري انداز ۾ روئڻ لڳي جو اُتي موجود سڀ ماڻهو گهڻي روج راڙي جي ڪري بي هوش ٿي ويا. (الروض الفائق، ص ۱۴۸) (از فيضانِ رياض الصالحين، ج ۱، ص ۱۹۲)

عيب ميرے نہ کھول محشر میں نام سٿار ہے ترا يارب!
 بے سب بخش دے نہ پوچھ عمل نام غفار ہے ترا يارب!

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏٺو ته ڪيئن هڪ باجو وڃائڻ واري چوڪريءَ تي خوفِ خدا جو غلبو ٿيو ۽ اها پنهنجي هن فسقيه عمل کان توبه ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ۽ رياضت ۾ مشغول ٿي وئي. افسوس! اڄڪلهه گانا باجا، موسيقي ۽ راند روند جي سامان مسلمانن جي اڪثريت کي يادِ الهي کان غافل ڪري ڇڏيو آهي. موسيقي ڪيترن ئي مسلمانن جي نَس نَس ۾ لهي چڪي آهي، تقريباً هر هر شيءِ ۾ موسيقي ڀريل آهي. ڪار هجي يا هوائي جهاز، ٽرڪ هجي يا بس، ٽيڪسي هجي يا سوزوڪي، گڏهه گاڏي هجي يا ڍڳا گاڏي، مڪان هجي يا دڪان، ڪارخانو هجي يا گودام، هوتل هجي يا پان جي دڪان تقريباً هر جڳهه موسيقي جا سُر ٻڌڻ ۾ ايندا آهن. ٻار اک ئي پنهنجي موسيقي ۾ کولي رهيو آهي، ويچاري جي پينگهي جي مٿان رانديڪو لٽڪايو ويندو آهي جيڪو اُن کي موسيقي ٻڌائيندو ۽ سمهاريندو آهي. (شايد انهيءَ ڪري ئي ڪيترا ئي بد نصيب سيراندي گانا وڃائيندا آهن تڏهن انهن کي ننڍي ايندي آهي) رانديڪن ۾ گڏي هجي يا رچ، ريل گاڏي هجي يا هوائي جهاز سڀني ۾ موسيقي ايستائين جو ٻارن جي جوتين ۾ موسيقي وڃندي آهي! پوءِ هي ٻار وڏو ٿي ڪيئن موسيقي کان بچي سگهندو؟ ياد رکو! موسيقي شيطاني ايجاد آهي، ان

باري ۾ دنيا جا مشهور ۽ معروف بزرگ، عارف بالله، حضرت سيدنا داتا علي هجويري رحمته الله تعالى عليه کان منقول هڪ روايت جو خلاصو آهي: الله عزوجل حضرت سيدنا داؤد علي نبينا وعلية الصلوة والسلام کي بي حد سُريلي آواز عطا فرمائي هئي، توهان جي خوش الحاني سان جبل وجد ۾ اچي ويندا هئا، پڪي اڏامندي اڏامندي ڪري پوندا هئا، پڪي ۽ جانور آواز ٻڌي جنگلن مان نڪري ايندا هئا، وڻ جهومڻ لڳندا هئا، وهندڙ پاڻي بيهي رهندو هو، جنگلي جانور وغيره هڪ مهيني تائين کائڻ پيئڻ ڇڏي ڏيندا هئا، ننڍا ٻار روئڻ ۽ کاڌو کائڻ ڇڏي ڏيندا هئا. حضرت سيدنا داؤد علي نبينا وعلية الصلوة والسلام جي پُر سوز آواز جي اثر سان ماڻهن جون روحوں پرواز ڪري وينديون هيون. هڪ ڀيري حضرت سيدنا داؤد علي نبينا وعلية الصلوة والسلام جي پُر سوز آواز ٻڌي 100 عورتون وفات ڪري ويون. شيطان، پاڻ علي نبينا وعلية الصلوة والسلام جي نيڪي جي دعوت جي هن انداز کان بي حد پريشان هو. آخرڪار شيطان بانسري ۽ طنورو (طمر- بورو) ٺاهيو ۽ گهڻو ڳايو وڃايو. هاڻي ماڻهو ٻن گروهن (ٽولن) ۾ تقسيم ٿي ويا جيڪي سعادت مند هئا آهي حضرت سيدنا داؤد علي نبينا وعلية الصلوة والسلام جي پُر سوز آواز جا شيدائي ٿيا ۽ جيڪي گمراه هئا آهي شيطان جي سازن ۽ گانن ڏانهن مائل ٿي ويا. (ڪشف المحجوب ص ۳۵۷ بتغير) واقعي گانو شيطان جي ايجاد آهي جيئن ته ”تفسيرات احمدية“ جي روايت مان به ان جي تائيد ٿئي ٿي ته سرڪار نامدار صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو: ”شيطان سڀ کان پهرين ماتم ڪيو ۽ گانو ڳايو.“

(تفسيرات احمدية ص ۶۰۱، الفردوس بماتور الخطاب ج ۱ ص ۲۷ حديث ۴۲)

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته گانن باجن جو ايجاد ڪرڻ وارو شيطان ملعون آهي ۽ گانا باجا ٻڌڻ ۽ ٻڌائڻ شيطان جي نقش قدم تي هلڻ ۽

هلائڻ آهي، اچو ته ڪانن باجن جي مڏمٽ تي چار (4) روايتون ٻڌون:

1. بن آوازن تي دنيا ۽ آخرت ۾ لعنت آهن، (1) نعمت جي وقت وڃائڻ ۽ (2) مصيبت جي وقت ماتم ڪرڻ (دانھون ڪرڻ).

2. حضرت علامه جلال الدين سيوطي شافعي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ نقل فرمائين ٿا ته ڪانن باجن کان پنهنجو پاڻ کي بچايو، ڇو ته اهي شهوت کي اُپاريندا ۽ غيرت کي برباد ڪندا آهن. ۽ هي شراب جي قائم مقام آهن، انهن ۾ نشي جهڙي تاثير آهي. (تفسير ذر منشور ج 6 ص 506، شعب الإيمان ج 4 ص 280 حديث 8108)

3. جيڪو ڳائڻ واريءَ سان گڏ ويهي، ڪن لڳائي ڌيان سان ٻڌي ته الله عزوجل قيامت جي ڏينهن ان جي ڪنن ۾ سيسُو هاريندو. (ابن عساکر ج 5 ص 263)

4. ڪانو ۽ لهُو (راند) دل ۾ ان طرح نفاق پيدا ڪندا آهن جهڙي طرح پاڻي ساوڪ کي پيدا ڪندو آهي. قسم آهي ان مُقدس ذات جي جنهن جي قبضه قدرت ۾ منهنجي جان آهي! بيشڪ قرآن ۽ ذڪر الله عزوجل ضرور دل ۾ ان طرح ايمان پيدا ڪندا آهن جهڙي طرح پاڻي ساوڪ کي پيدا ڪندو آهي. (الفرُدوس بمآثور الخطاب ج 3 ص 115 حديث 4319) (نيڪي جي دعوت، ص: 85، 486)

چاواقعي موسيقي روح جي غذا آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل روايتن مان معلوم ٿيو ته ڪانا باجا ٻڌڻ حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي، پر افسوس جو اسان جي معاشري جا ماڊرن مُفڪرين ۽ ميوزڪ جا شوقين، ان فضوليات ۽ يادِ الهي کان غافل ڪرڻ واري منحوس شيءِ کي روح جي غذا قرار ڏين ٿا.

توبہ کرڻ وارن جا واقعا

موسيقي هرگز روح جي غذا ناهي بلڪ ان سان روحانيت تباه ٿي ويندي آهي، روح جي غذا ته ذڪرُ الله آهي، جيئن ته سپارو 13 سُورَةُ الرَّعْدِ، آيت 28 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو کنزالايمان: ۽تو الله جي ئي ياد ۾
دلين جو آرام آهي.

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

روح جي غذا نماز آهي جيڪو ذڪر ئي آهي، جيئن ته سپارو 16 سُورَةُ طه آيت 14 ۾ فرمانِ خدائِ رحمن عَزَّوَجَلَّ آهي:

ترجمو کنزالايمان: ۽ منهنجي ياد جي
واسطي نماز قائم رک.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

منا منا اسلامي پائرو! گانا باجا روح جي غذا ناهي بلڪ هي ته روح ۾ خرابي پيدا ڪندا آهن، نمازن ۽ عبادتن جي لذت تباه ڪندا آهن، مسلمان عورتن کي بي حيايي تي اُپاريندا آهن، يقيناً ان کي ”روح جي غذا“ چوڻ شيطاني ۽ سازشي نعرو آهي. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي گانن باجن جي تباهڪارين کان بچڻ ۽ ذڪرُ الله، تلاوتِ قرآن ۽ نعت شريف پڙهڻ جي توفيق عطا فرمائي. اَمِينُ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

میں گانے باجوں اور فلموں ڈراموں کے گنہ چھوڑوں

پڑھوں نعتیں کروں اکثر تلاوت یا رسول اللہ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

بن گودڙين وارو!

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ آجْرِي ڪبير عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَدِيرِ فرمائن ٿا ته ”سردين جا ڏينهن هئا، آئون مسجد جي دروازي تي ويٺو هئس ته ويجهو ئي هڪ شخص اچي لنگهيو، جنهن کي به گودڙيون (رلهيون) ويڙهيل هيون. منهنجي دل ۾ اها ڳالهه آئي شايد اهو فقير آهي، ڪيترو نه سنو ٿئي جو اهو پنهنجي هٿ سان ڪمائي ڪائي ها. جڏهن آئون آرام ڪيو ته خواب ۾ به فرشتا آيا ۽ مون کي ٻانهن کان جهلي انهيءَ ئي مسجد ۾ وٺي آيا، اتي هڪ شخص به گودڙيون ويڙهيو سمهي رهيو هو، جڏهن ان جي منهن تان گودڙي هٽائي وئي ته اهو ڏسي آئون حيران ٿي ويس ته هي ته اهو ئي شخص آهي جيڪو منهنجي ويجهي کان لنگهيو هو! ته فرشتن مون کي چيو ته ”ان جو گوشت ڪاڻ؟“ مون چيو ته مون هن جي غيبت ته نه ڪئي هئي. چيائون: ڇو نه؟ تو دل ۾ ان جي غيبت ڪئي، هن کي حقير سمجهيو ۽ ان کان ناخوش ٿين. حَضْرَتِ سَيِّدُنَا اِبْرَاهِيمَ آجْرِي ڪبير عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَدِيرِ فرمائن ٿا: پوءِ منهنجي اک ڪلي وئي، ڊپ ۽ خوف جي ڪري آئون ڏڪڻ لڳس، آئون مسلسل 30 ڏينهن تائين انهي مسجد جي دروازي تي ويٺو رهيس، صرف فرض نماز جي لاءِ اتان کان اٿندو هئس، آئون دعا گهرندو هئس ته اهو مون کي نظر اچي وڃي ته آئون ان کان معافي گهران. هڪ مهيني کان پوءِ اهو پُر اسرار شخص مون کي نظر آيو، ساڳئي طرح ان جي جسم تي به گودڙيون (رلهيون) هيون، آئون جلد ان ڏانهن وڌيس، مون کي ڏسي هو تيز تيز هلڻ لڳو. آئون به پويان هلڻ لڳس آخرڪار مون ان کي سڏي چيو ته ”اي الله عَزَّوَجَلَّ جا ٻانهن! آئون توهان سان ڪجهه ڳالهائڻ چاهيان ٿو.“ هن چيو ”اي ابراهيم“ ڇا تون به انهن ماڻهن مان آهين جيڪي دل ۾ مومِنن جي غيبت ڪندا آهن! ان جي

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

وات مان پنهنجي باري ۾ غيب جي خبر ٻڌي آئون بيهوش ٿي ڪري پيس، جڏهن هوش آيو ته هو منهنجي سيراندي بيٺو هو، هن چيو: ڇا ٻيهر ايئن ڪندين؟ مون چيو ته ”نه، هاڻي آئون ايئن نه ڪندس“ پوءِ اهو پُراسرار شخص منهنجي نظرن کان گم ٿي ويو ۽ ڪڏهن به نظر نه آيو.

(غيبت جون تباه ڪاريون صفحو 332)

بدگماني به غيبت آهي

منا منا اسلامي ڀائرو! ان حڪايت مان اسان کي عبرت جا بي شمار مدني گل ملن ٿا، ان مان اها به خبر پئي ته ڪنهن جي باري ۾ بدگماني ڪرڻ غيبت آهي، يعني ڪنهن واضح قريني کان سواءِ ڪنهن جي باري ۾ بُرائي کي دل ۾ جمائي ڇڏڻ ته اهو اهڙو ئي آهي ان کي بدگماني چئبو آهي جيڪا ”غَيْبَةُ الْقَلْبِ“ يعني دل جي غيبت آهي، ڪنهن جي سادي لباس وغيره کي ڏسي ان کي حَقِير ۽ فقير سمجهڻ وڏي غلطي آهي، ڪهڙي خبر اسان جنهن کي ناچيز سمجهي رهيا آهيون اهو ڪو ”گودڙي جو لعل“ يعني پُهتل هستي هجي. (غيبت جون تباه ڪاريون، ص 343)

روحاني حاکم

ياد رکو! الله عَزَّوَجَلَّ جا نيڪ ٻانهن روحاني حاکم هوندا آهن ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي عطا سان غيب جون ڳالهيون انهن الله وارن جي علم ۾ هونديون آهن. هر ولي جي ولايت جي مشهوري ۽ دھوم دھام هڻڻ ضروري ناهي، اهي حضرات معاشري جي هر طبقي ۾ هوندا آهن، ڪڏهن مزدور جي ويس ۾، ڪڏهن سبزي ۽ ميوا فروش جي صورت ۾، ڪڏهن تاجر يا ملازم جي صورت ۾ ڪڏهن چوڪيدار يا مزدور جي روپ ۾ وڏا وڏا اولياءَ هوندا آهن. هر ڪو انهن جي شناخت نه ٿو ڪري سگهي. اسان کي گهرجي ته ڪنهن به

مسلمان کي حقير نه سمجهون. مغرور ماڻهو جنهن کي حقير (يعني گهٽ سمجهندو) آهي، ان جو مذاق به ڪندو آهي، جڏهن ته الله ﷻ 26 سيپاري سُورِ الْحُجُرَاتِ آيت نمبر 11 ۾ فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: اي ايمان وارو! مرد، مردن تي ٺٺول نه ڪن عجب نه آهي جو آهي ٺٺول ڪندڙن کان بهتر هجن ۽ نه عورتون عورتن سان، ٿي سگهي ٿو جو آهي مسخري ڪندڙن کان بهتر هجن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا امام احمد بن حَجْر مڪي شافِعِي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ هُن آيت جي تحت فرمائن ٿا ته ”سُخْرِيه“ مان مُراد هي آهي جنهن کي ٽوڪيو وڃي، ان کي حقارت سان ڏسڻ، هن حڪم خداوندي ﷻ جو مقصد هي آهي ته ڪنهن کي حقير نه سمجهو، ٿي سگهي ٿو ته هو الله ﷻ وٽ توهان کان بهتر، افضل ۽ زياده مُقَرَّب (ويجهو) هجي. جيئن سرڪار ابد قرار، شافع روز شمار، ٻنهي جهانن جي مالڪ و مختار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان خوشبودار آهي. “ ڪيترائي پريشان حال ۽ پراڻن ڪپڙن وارا اهڙا آهن جنهن جي ڪو پرواه نه ٿو ڪري پر جيڪڏهن اهي الله ﷻ تي ڪنهن ڳالهه جي قسم کڻن ته الله ﷻ ضرور اُن کي پورو فرمائيندو آهي.

(سُنن ترمذی ج ۵ ص ۴۵۹ حدیث ۳۸۸۰) (غیبت جون تباه ڪاريون، ص 102)

فقيرن ۽ انهن جي مجلسن کي حقير نه سمجهو

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به تمام مسلمانن، الله ﷻ جي نيڪ ٻانهن بالخصوص نيڪ ۽ پرهيزگار فقيرن جي تعظيم ۽ تڪريم ڪرڻ گهرجي

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

۽ انهن کي ڪڏهن به حقير نه سمجهڻ گهرجي. ڇو ته ٿي سگهي ٿو اسين جنهن کي حقير سمجهي رهيا هُجون، اهو الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ مقبوليت جي اعليٰ مرتبي ۾ اسان کان وڏو ڪو مقام رکندو هجي.

زاهدنگاه ٽنگ سے کسی رند کو نہ دیکھ

شاید کہ اس کریم کو ٿو ہے کہ وہ پسند

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! توبه ڪرڻ وارن جا واقعا ٻڌي يقيناً اسان جو به گناهن کان بچڻ ۽ توبه ڪرڻ جو ذهن ٺهيو هوندو، پهرين ته اسان کي گناهن کان بچڻ ئي گهرجي پر بتقاضي بشریت ڪڏهن ڄاڻي يا اڻ ڄاڻي ڪو گناه ٿي به وڃي ته توبه ۾ ڪڏهن به دير نه ڪرڻ گهرجي بلڪ پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ نهايت عاجزي ۽ انڪساري ڪندي توبه ڪري وٺڻ گهرجي جو الله عَزَّوَجَلَّ توبه ڪرڻ وارن کي پسند فرمائيندو آهي ۽ اُن جي توبه به قبول فرمائيندو آهي.

الله عَزَّوَجَلَّ جي شانِ غفاري

حَضْرَتِ سَيِّدِنَا أَبُوهُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته تاجدارِ رسالت، مُحْسِنِ انسانيت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪڏهن توهان گناه ڪندا رهو، ايستائين جو اُهي آسمان تائين پهچي وڃن، پوءِ توهان توبه ڪريو، الله عَزَّوَجَلَّ توهان جي توبه قبول فرمائي ڇڏيندو.

(ابن ماجه، ڪتاب الزهد، باب ذكر التوبة، ۴/۴۹۰، حدیث: ۴۲۴۸)

منا منا اسلامي ڀائرو! توبه کان پوءِ اُن تي استقامت حاصل ٿي
 ويڻ اصل ڪاميابي آهي، اِن لاءِ توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ، گناهن کان
 پاسو ڪرڻ ۽ نيڪين ۾ دل لڳائڻ لاءِ گناهن جي نتيجن ۽ توبه تي ملڻ
 وارن انعامن ۽ عزتن کي پيش نظر رکڻ ۽ وقتاً فوقتاً توبه ڪرڻ وارن جا
 واقعا به پڙهندا رهو، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** توبه تي استقامت نصيب ٿيندي. ان جي
 لاءِ مڪتبه المدينه جي مطبوعه 132 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”توبه جون
 روايتون ۽ حڪايتون“ جو مطالعو بي حد مفيد آهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هن ڪتاب ۾ توبه جي اهميت ۽ فضائل، سڄي توبه
 جي تعريف، توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ جا طريقا، توبه ۾ اچڻ واريون
 رڪاوٽون ۽ ان جو حل معلوم ڪرڻ سان گڏوگڏ سڄي توبه ڪرڻ وارن
 بُرگانهن دين **رَحْمَةُ اللّٰهِ الْمَبِينِ** جا ايمان افروز 55 واقعا به پنهنجون بهارون ٺاهي
 رهيا آهن. توهان به پنهنجي مصروفيات مان وقت کڻي ان ڪتاب جو بغور
 مطالعو فرمايو. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جون ڪوڙ ساريون برڪتون حاصل ٿينديون.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّب! **صَلِّيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد**

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي ڀائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان توبه ڪرڻ وارن جا واقعا ۽
 ڪجهه مدني گل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. جيڪڏهن بتقاضي بشريت
 اسان کان ڪو گناهه ٿي به وڃي ته فوراً پنهنجي رَب **عَزَّوَجَلَّ** کان ڍڄندي سڄي
 دل سان توبه ڪري ونڻ گهرجي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** اسان جو خوفِ خدا رکڻ ۽

اُن جي بارگاه ۾ رجوع ڪرڻ اُن جي دربار ۾ اسان جي سفارش ڪندو. ياد رکو! توبه جو مطلب هرگز هي نه آهي ته وقتي طور تي پنهنجي گناهن تي ندامت جو اظهار ڪيو وڃي ۽ پوءِ گناهن جو سلسلو شروع ڪري ڇڏجي بلڪ سچي توبه اها ئي آهي جنهن کان پوءِ گناه نه ڪرڻ جو پُختو ارادو هجي. **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اهڙي توبه کي ئي پسند فرمائيندو آهي ۽ ان جون تمام خطائون معاف فرمائيندو آهي. ياد رکو! توبه جا ايتري قدر فضائل ٻڌي جيڪڏهن اسان جو توبه ڪرڻ جو ذهن نهيو ته شيطان هرگز نه چاهيندو ته اسان انهن فضيلتن کي حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃون بلڪ هو اسان کي گمراه ڪرڻ لاءِ طرح طرح جا هٿيار استعمال ڪري اسان کي گمراه ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو پر اسان کي شيطان جي حملي کان بچڻ جي پرپور ڪوشش ڪرڻي هوندي. نفس ۽ شيطان جي مڪر ۽ فريب کان بچڻ جا طريقا ڄاڻڻ ۽ پاڻ کي سُنتن جي راه تي آڻڻ لاءِ چڱي صحبت نهايت ضروري آهي، جيڪڏهن اسان چڱي صحبت حاصل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وياسين ته **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** توبه ڪرڻ ۾ اچڻ واريون تمام رڪاوٽون ختم ٿي وينديون ۽ اسين نيڪين جا عادي ٿي وينداسين.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! چڱي صحبت جي برڪت سان توبه تي استقامت حاصل ڪرڻ، نيڪين جو عادي بڻجڻ، پاڻ به گناهن کان بچڻ ۽ ٻين کي گناهن کان بچائڻ ۽ نيڪي جي رستي تي آڻڻ لاءِ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو، پنهنجي شهر ۾ ٿيڻ واري هفتي وار سُنتن

پريمي اجتماع ۾ وقت جي پابندي سان شرڪت فرمايو، هر مهيني عاشقان رسول سان گڏ مدني قافلي ۾ سفر اختيار ڪريو ۽ مدني انعامات تي پاڻ به عمل ڪريو ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به ترغيب ڏياريو.

مجلس توقيت جو تعارف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! دعوتِ اسلامي نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ ۽ سنتن جي پرچار جي لاءِ 95 کان وڌيڪ شعبن ۾ ڪم ڪري رهي آهي. انهن ۾ هڪ شعبو ”مجلس توقيت“ به آهي، جنهن ۾ علمِ توقيت جي ذريعي نمازن جا اوقات، طلوع و غروبِ آفتاب ۽ قبلي جي سمت (طرف) جي ڏرست معلومات نقشي جي صورت ۾ جمع ڪئي وئي آهي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مجلس توقيت هاڻي نه صرف علمِ توقيت جي اصول و قوانين جي مطابق بي شمار شهرن جا ”اوقاتِ الصَّلوة“ نقشه تيار ڪيا آهن بلڪ ان سلسلي ۾ وڌيڪ هڪ قدم وڌائيندي تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مائه نازمجلس آئي تي جي تعاون سان هڪ اهڙو سافت ويئر ”اوقاتِ الصَّلوة“ جي نالي سان متعارف ڪرايو آهي جيڪو ڪمپيوٽر ۽ موبائل وغيره ۾ ڏرست نمازن جي وقت جي نشاندهي ۾ تمام گهڻو مفيد آهي، جيئن ته ڪمپيوٽر (ڊيسڪ ٽاپ ايپلي ڪيشن، Desktop Application) جي ذريعي پوري دنيا جي تقريباً 27 لک جڳهين ۽ جڏهن ته موبائل ايپلي ڪيشن جي ذريعي تقريباً 10 هزار جڳهين جي لاءِ ڏرست نماز جا وقت ۽ قبلي جي سمت (طرف) باساني معلوم ڪري سگهجي ٿو. نظامِ الاوقات جي تعلق سان ڪنهن به قسم جو مسئلو يا تجويز هجي ته مجلس جي رڪنن ۽

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

ذميدارن سان عالمي مدني مرڪز، فيضانِ مدينه باب المدينه ڪراچي ۾ فون يا هن اي ميل ايڊريس (prayer@dawateislami.net) تي رابطو ڪري سگهو ٿا. مڪتب جي مخصوص وقت ۾ توقيت مڪتب ۾ ملي رهنمائي به حاصل ڪري سگهجي ٿي.

اللہ ڪرم ايسا ڪرے تجھ ۾ جہاں میں

اے دعوتِ اسلامی تری دھوم مچی ہو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

ٻارنهن (12) مدني ڪم ڪريو!

توهان کي مدني التجا آهي ته دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان هر دم وابسته رهو ۽ نيڪي جي ڪمن ۾ مزيد ترقي جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي ٻارنهن (12) مدني ڪمن ۾ اڳيان وڌي حصو وٺو، انهن ٻارنهن مدني ڪمن ۾ هڪ مدني ڪم نماز فجر کان پوءِ مدني حلقو به آهي. جنهن ۾ روزانو، تي قرآني آيتن جي تلاوت ساڻ ترجمو ڪنزالايمان و تفسير خزائن العرفان/ تفسير نور العرفان/ تفسير صراط الجنان، درس فيضانِ سُنت (4 صفحا) ۽ شجره قادريه، رضويه، ضيائيه، عطاريه جو نظم پڙهيو ويندو آهي. قرآن مجيد پڙهڻ پڙهائڻ ۽ سڪڻ سڪائڻ جون تمام گهڻيون فضيلتون ۽ برڪتون آهن. منا منا اسلامي پائرو! جڏهن به مدني حلقي ۾ شريڪ ٿيو يا ان کان علاوه به ڪڏهن تلاوتِ قرآن مجيد سان گڏ ترجمو ڪنزالايمان ۽ تفسير خزائن العرفان پڙهڻ جي سعادت نصيب ٿئي ته آهسته آهسته ۽ ان جي معنيٰ ۾ غور و فڪر ڪندي

تلاوت ڪرڻ گهرجي، ان کان علاوه مدني حلقي ۾ چار (4) صفحن جو درس به ڏنو ويندو آهي، جنهن ۾ شرڪت جي برڪت سان حصولِ علمِ دين سان گڏوگڏ گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جو ذهن بڻجندي. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مدني حلقي ۾ شجري شريف جو نظم به پڙهيو ويندو آهي ۽ شجري شريف جي ته ڇا ڳالهه آهي! جو مشائخ ڪرام جو اهو دستور (طريقو) رهيو آهي ته اهي پنهنجي مُريدن ۽ طالبن کي هڪ شجرو شريف به عطا فرمائيندا هئا جنهن ۾ سلسلهءِ عاليه جي تمام مشائخن جا نالا ۽ ضروري وظيفا ۽ مخصوص هدايتون به هونديون آهن. شجرهءِ عاليه کي پڙهڻ جي تلقين ان لاءِ به ڪئي ويندي آهي ته جڏهن ڪو شجرهءِ عاليه پڙهندو ته بار بار پنهنجن مشائخن جا نالا وٺڻ سان نالا ياد به ٿي ويندا ۽ هر پيري ايصالِ ثواب ڪرڻ جي برڪت سان **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اولياءِ ڪاملين جون مُقدس روحن به خوش ٿينديون ۽ ايصالِ ثواب ڪرڻ واري مُريد تي خصوصي نظرِ عنايت ٿيندي آهي جنهن سان مُريد کي ديني ۽ دنياوي بي شمار برڪتون حاصل ٿينديون آهن. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان کي اولياءِ الله جي محبت، ذڪر ۽ درود جي عادت، نيڪين ڏانهن رغبت ۽ گناهن کان بچڻ جو ذهن ڏيندو آهي. انهي مدني ماحول جي برڪت سان ڪيترا ئي اسلامي پائر گناهن پريل زندگي ڇڏي سُتن جي مطابق زندگي گذارڻ وارا بڻجي ويا، اچو ته هڪ مدني بهار توهان کي ٻڌايان: هڪ اسلامي پيءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته پنجاب جي صوبي ضلع بهاولپور جي تحصيل تيل والا ۾ هڪ شخص (عمر تقريباً 37 سال هئي) ان جو مڻي (ننڍو) سنيما گهر هو، هو روزانو ڪيترائي شو هلائيندو هو، جنهن ۾ سوين ماڻهو فلمون ڏسندا ۽ پنهنجي

اڪين ۾ جهٽڻ جي باهه ڀرڻ جو سامان گڏ ڪندا هئا، ان کان علاوه هو ڪرائي تي فلمن جون وي سي سي ڊي، ڪيسٽون به ڏيندو هو. هڪ دعوتِ اسلامي جي مُبَلِّغ اُن تي انفرادي ڪوشش ڪندي کيس مدني چينل هلائڻ جي ترغيب ڏياري، خوش قسمتي سان انهن ڪڏهن ڪڏهن مدني چينل هلائڻ شروع ڪيو، جنهن کي هُو پاڻ به ڏسندو هو، ڪجهه هفتن کان پوءِ يعني 9 شَعْبَانُ الْمُعَظَّمِ 1430ھ تي ”يَزْمَان“ شهر ۾ ٿيندڙ ”اجتماعِ ذڪر و نعت“ ۾ سَوِين اسلامي ڀائرن جي سامهون انهن ٻڌايو ته مدني چينل جي بَرَڪت سان منهنجي اندر خوفِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** پيدا ٿيو آهي، مون گناهن کان توبه ڪري ڇڏي آهي ۽ مون پنهنجو مَني سنيما بند ڪري ڇڏيو آهي، ۽ نمازن جي پابندي ڪرڻ، ڏاڙهي شريف رکڻ ۽ رَمَضان شريف ۾ دعوتِ اسلامي جي 10 ڏينهن جي اجتماعي اعتڪاف ۾ ويهڻ جون سنيون سنيون نيتون ڪيون. قادريه رضويه سلسلي ۾ بيعت ڪري حضور غوث اعظم **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ** جو مُريد ٿي ويو. فلمن وغيره جون تقريباً 40 هزار روپين جون ”ويڊيو سي ڊيز“ ضائع ڪري ڇڏيون. مَني سنيما جي جاءِ تي مڪتب قائم ڪيو، جنهن ۾ مڪتبه المدينه جو سامان يعني ڪتاب ۽ وي سي ڊيز وغيره رکيون ۽ حلال رزق ڪمائڻ ۾ مصروف ٿي ويا. الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن کي ۽ اسان کي استقامت عطا فرمائي. (غيبت جون تباهه ڪاريون، صفحي 332)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ
الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽³⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽⁴⁾

³...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

⁴...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽⁵⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪارِ مدينه
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر
فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽⁶⁾

(5) ڇهه لک دُرُودِ شَرِيفِن جَوثَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ
شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب حاصل
ٿيندو آهي.⁽⁷⁾

⁵...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

⁶... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

⁷...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

توبه ڪرڻ وارن جا واقعا

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته خُصُورَ اَنُورَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديقِ اڪبرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي ڪري صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي دُؤدِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽⁸⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

⁸...القول البديع، الباب الاول، ص125